

Resolutsioon

Nõukogu 9. veebruari 1976. aasta direktiivi 76/207/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamisega ning töötajadega (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiviga 2002/73/EÜ) artikli 3 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et siseriiklikud õigusnormid, mis lubavad tööandjal noorematel isikutel töö saamise soodustamiseks öelda üles nende töötajate töölepingud, kellel on tekkinud õigus vanaduspensionile, kui naistel tekib see õigus viis aastat nooremalt kui meestel, kujutavad endast selles direktiivis keelatud otsest soolist diskrimineerimist.

(¹) ELT C 282, 21.11.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. novembri 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-48/10) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 2008/1/EÜ — Saastuse kompleksne vältimine ja kontroll — Olemasolevatele käitistele loa andmise nõuded — Kohustus tagada selliste käitiste käitamine vastavalt direktiivi sätetele)

(2011/C 13/24)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: A. Alcover San Pedro)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: F. Díez Moreno)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivi 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (ELT L 24, lk 8) artikli 5 lõike 1 rikkumine — Käitised, millel on mõju heidetele õhku, vette või pinnasesse ja saastusele — Olemasolevatele käitistele loa andmise nõuded

Resolutsioon

1. Kuna Hispaania Kuningriik ei ole vastu võtnud vajalikke meetmeid tagamaks, et pädevad asutused hoolitsevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivi 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta artiklite 6 ja 8 kohaste lubade abil või tingimuste uuesti läbivaatamise või vajaduse korral nende ajakohastamise abil selle eest, et olemasolevad käitised tegutsevad vastavuses direktiivi artiklite 3, 7, 9, 10 ja 13, artikli 14 punktide a ja b ning artikli 15 lõike 2 nõuetega hiljemalt 30. oktoobril 2007, ilma et see piiraks liide erisätete kohaldamist, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nimetatud direktiivi artikli 5 lõikest 1.

2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt

(¹) ELT C 100, 17.4.2010.

Euroopa Kohtu (teine koda) 9. novembri 2010. aasta otsus (Amtsgericht Stuttgarti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Bianca Purrucker versus Guillermo Vallés Pérez

(Kohtuasi C-296/10) (¹)

(Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Pooleliolevad kohtuasjad — Lapse hooldusõigusega seotud sisuline menetlus ja sama lapse hooldusõigusega seotud esialgse õiguskaitse taotlus)

(2011/C 13/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Stuttgart

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bianca Purrucker

Kostja: Guillermo Vallés Pérez

Ese

Eelotsusetaotlus — Amtsgericht Stuttgart — Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, lk 1; ELT erivaljaanne 19/06, lk 243) artikli 19 lõike 2 tõlgendamine — Liikmesriigi kohtu pädevus asja sisuliseks arutamiseks menetluses, mis puudutab selles liikmesriigis alaliselt viibiva lapse hooldusõigust, kui varem on teise liikmesriigi kohtule samade poolte vahelises kohtuvaidluses sama lapse hooldusõiguse üle esitatud esialgse õiguskaitse kohaldamise taotlus — Mõiste „kohus, kuhu pöörduti esimesena”

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artikli 19 lõike 2 sätted ei ole kohaldatavad, kui vanemlikku vastutust puudutavas asjas on liikmesriigi kohtusse, kuhu pöörduti esimesena, pöördunud üksnes ajutiste meetmete võtmiseks määruse artikli 20 mõttes, ning teise liikmesriigi kohtusse, kes on sama määruse mõttes pädev asja sisuliselt arutama, pöörduti hiljem, taotledes sama asja esialgselt või lõplikku lahendamist.

Asjaolu, et liikmesriigi kohtusse on pöördunud esialgse õiguskaitse menetluse raames või et sellises menetluses on tehtud otsus ning esitatud nõue või tehtud otsus ei sisalda midagi, millest nähtuks, et kohus, kuhu on esialgse õiguskaitse menetluse raames pöördunud, oleks määruse nr 2201/2003 mõttes pädev, ei too tingimata kaasa seda, et oleks välistatud, et on olemas — nagu võib olla ette nähtud selle liikmesriigi õiguses — esialgse õiguskaitse nõudega seotud sisuline nõue, mis sisaldab andmeid selle kohta, et kohus, kuhu pöörduti, on määruse mõttes pädev.

Kui kohtul, kuhu pöörduti hiljem, ei ole hoolimata sellest, et ta on püüdnud saada teavet poolelt, kes tugines pooleliolevale kohtuasjale, kohtult, kuhu pöörduti esimesena, ja keskasutuselt, mingeid andmeid, mis võimaldaks kindlaks teha teise kohtusse esitatud nõude eset ja alust ning mis tõendaks selle kohtu pädevust määruse nr 2201/2003 alusel, ning kui eriliste asjaolude tõttu nõuavad lapse huvid otsuse tegemist, mida võidakse tunnustada muudes liikmesriikides kui hiljem pöördutud kohtu liikmesriiki, siis tuleb viimati nimetatud kohtul pärast seda, kui ta on mõistliku aja oodanud vastust esitatud küsimustele, jätkata talle esitatud nõude menetlemist. Mõistliku aja kestus peab lähtuma lapse huvidest, arvestades kohtuasja konkreetseid asjaolusid.

(¹) ELT C 221, 14.8.2010.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 7. juulil 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova ja Kemko International EAD versus Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Kohtuasi C-339/10)

(2011/C 13/26)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova ja Kemko International EAD

Kostja: Ministerski savet na Republika Bulgaria

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tuvastas 12. novembri 2010. aasta määrusega, et ta ei ole ilmselgelt pädev vastama Varhoven administrativen sadi (Bulgaaria) esitatud eelotsuse küsimustele.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal in Northern Ireland (Ühendkuningriik) 29. septembril 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd versus Department of the Environment for Northern Ireland

(Kohtuasi C-474/10)

(2011/C 13/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal in Northern Ireland

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd.

Vastustaja: Department of the Environment for Northern Ireland

Eelotsuse küsimused

1. Kui riigiasutus, kes koostab artiklis 3 kirjeldatud kava, on ise see asutus, kellel lasub asjaomases liikmesriigis üldine vastutus keskkonnaküsimustes, siis kas liikmesriigil on direktiivi [2001/42] (¹) õige tõlgenduse kohaselt õigus keelduda artikli 6 lõike 3 alusel määramast asutust, kellega tuleb artiklite 5 ja 6 tähenduses konsulteerida?
2. Kui asutus, kes koostab artiklis 3 kirjeldatud kava, on ise see asutus, kellel lasub asjaomases liikmesriigis üldine vastutus keskkonnaküsimustes, siis kas liikmesriik on direktiivi õige tõlgenduse kohaselt kohustatud tagama, et on olemas konsulteeriv asutus, mis määratakse ja mis on esimesena nimetatud asutusest eraldiseisev?
3. Kas direktiivi artikli 6 lõikes 2 sätestatud nõude, mille kohaselt tuleb anda artikli 6 lõikes 3 osutatud asutustele ja artikli 6 lõikes 4 osutatud avalikkusele varakult tõhus võimalus avaldada „kohase aja jooksul” oma arvamused, võib direktiivi õige tõlgenduse kohaselt üle võtta õigusnormidega, mis sätestavad, et kava koostamise eest vastutav asutus määrab igal korral eraldi tähtaja arvamuste avaldamiseks, või tuleb direktiivi üle võtvates õigusnormides endis ette näha tähtaeg või eri olukordade tarvis eri tähtajad niisuguste arvamuste avaldamiseks?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 197, lk 30; ELT erivaljaanne 15/06, lk 157).